

Ministeriets Paalæg ikke maatte være iværksat til det næstnævnte Tidspunkt, multig ikke fra Communiens Side vilde blive lagt nogen Hindring i veien for at lade de paagjældende Bygningsobjecter efter Ciernes Dnsse forblive henstaaende, indtil Anlæget af vedkommende Gader skal paabegyndes, vilde Regjeringen ved nu at gennemføre det fornævnte Paalæg komme til at optræde paa en strengere Maade ligeoverfor Cierne, end Forholdene egentlig gjorde det nødvendigt, en Eventualitet, man selvfølgelig ei kan Andet end ønske undgaaet.

Med Henshold til Foranstaaende troer Ministeriet derfor ogsaa under særligt Hensyn til Ciernes Interesser, herved at burde anmode om, at Kommunen ved det forestaaende Eftersyn vil lade sig repræsentere af en Besuldmægtiget, der er bemyndiget til at afgive Erklæring med Hensyn til hver enkelt af de omspurgte Eiendomme om, i hvilket Omfang disse skulle foranstaltes ryddede, forinden de overtages af Kommunen.

Idet man tilføier, at Ministeriet for sit Vedkommende agter at overdrage det oftnævnte Eftersyn til sin Delegerede ved Expropriationen, Oberst Dweisen, turde man, saafremt Omstændighederne maatte tilstede det, forvente en behagelig Meddelelse om den af Kommunen truffne Beslutning i Sagen, samt eventuelt om, hvem Samme maatte designere til det ovenomhandlede Hverv.

Herpaa svarede Magistraten under 26de October: „I Skrivelse af 20de d. M. har Krigsministeriet anmodet om, at Kommunen vilde lade sig repræsentere ved et Eftersyn, Ministeriet agter at lade foretage, for at forvisse sig om, hvorvidt de af Expropriationen paa Demarcationsterrainet ramte Bygninger eller Bygningsdele behørigt ere fjernede, ved hvilken Leilighed der tillige kunde tages Bestemmelse om, hvorvidt det for Communiens Vedkommende kan tillades, at de ikke fjernede Bygninger kunne forblive staaende, indtil Anlæget af vedkommende Gade skal paabegyndes. Foranlediget heraf, unblader Magistraten ikke tjenstligst at meddele, at medundertegnede Ehlers og Raadmand Willow ere bemyndigede til paa Communiens Vegne ved den ommeldte Leilighed at give Møde og varetage det Fornødne.“

Som Følge deraf fandt et saadant Eftersyn Sted af alle de paagjældende Eiendomme paa Expropriationsarealet, og jeg skal tillade mig, for at den høie Forsamling kan komme til en Forestilling om, hvorledes denne Forretning da blev holdt, blot eksempelvis at oplæse nogle af de Bestemmelser, som bleve førte til Protocols. Her er f. Ex. Tale om Fabrikur Petersens By Matr. Nr. 37 \ 1 A. Derksom jeg ikke tager feil, er det en meget bekendt Pavillon, som ligger ved Nørrebroes Døsfæring. Det hedder der: „Tugensomhelst Rydning var paabegyndt. Magistratens Delegerede og Oberst Dweisen fandt det nødvendigt, at Conditorpavillonen Nr. 20 var bortryddet forinden 1ste Januar 1870, samt at Cieren forpligtede sig til at ryddeliggjøre Grunden der, hvor Bagbygningen Nr. 19 rager ind paa Terrainet, inden 1ste Mai 1870. Forpligter han sig til det Ansørte ved en Declaration, da vil en Henstand med Rydningen af det øvrige Terrain med Maanehs Barsel fra 1ste December d. A. at regne efter fælles Mening kunne indrømmes. I denne Anledning tilfjagdes den for Cieren Mødende at erklære sig imorgen paa hans Vegne“. Der er en anden Eiendom, Matr. Nr. 4, tilhørende Frøken Brem, og herom hedder det: „Alle Ciernes Bygninger befandtes henstaaende paa Grunden. Oberst Dweisen tilkjendegav Ciernes Repræsentant, Suedtermester Brem, at hele den exproprierede Grund maatte være ryddelig for hans Bygninger og Eiendele senest ved Udgangen af dette Aar, hvilket Tilhold Hr. Brem paa Cierindens Vegne lovede at holde sig efterrettelig, og under disse Forhold samtykkede Magistratens Delegerede i denne Udsættelse af Ryddeligggjørelsen“. Det er paa denne Maade, at Forretningen er bleven gjort; hvor Magistraten har tilladt det, har en Udsættelse fundet Sted; men hvor Magistratens Delegerede have sat sig derimod, har det ikke kunnet skee, og saaledes har man været fuldstændig i Samklang med det Forhold, som bestaaer mellem Stat og Commune ved denne Leilighed. Staten har lovet, at expropriere disse Arealer og overlevere dem til Kommunen, og maa naturligvis sørge for at kunne overlevere dem